

N.Y.C. TIME
זמן הדלקת נרות - 7:49
סוף זמני ק"ש - 8:39
9:15 -
סוף זמן תפלה - 10:27
דף היומי לש"ק: שבעות ט"ז

בס"ד, עש"ק פ' אמור - שנת תשפ"ה לפ"ק
פרק ד' - שבת היא ל"ד בעומר

פרשת אמור

"וינצו במחנה בן ישראלית ואיש הישראלי" (כד:). בזוהר הקודש איתא (ע"פ פי' הסולם): איש הישראלי זה הוא בן אשה אחרת מאביו, שהי' בעלה של שלומית, דכיון שאותו מצרי בא עליה על שלומית בחצי הלילה, חזר בעלה לביתו וידע הדבר, ונפרד ממנה ולא בא עוד עליה. ולקח אשה אחרת והוליד את זה, והוא נקרא איש הישראלי, והאחר של המצרי נקרא בן הישראלי. שואל, אם הם נצו כאן יחד, מה הי' רוצה כאן השם הקדוש, ולמה קילל את השם הקדוש.

אלא איש הישראלי אמר בתוך המריבה דבר מאמו של בן הישראלי, דהיינו שאמר שהיתה זונה, מיד "ויקב בן האשה הישראלי", כמו שאמר "ויקב חזר בדלתו" (מלכים ב' יב:). וסוד הדבר שנטל ה' אחרונה של שם הקדוש הוי"ה, שהיא מלכות, וקילל כדי להגן על אמו, וזו היא הנקיבה שנקב.

ועיין באזנים לתורה שמביא דברי הזוה"ק האלו.

בענין למה אין מברכים שהחיינו על מצות ספירת העומר

בפרשתנו נמצאת מצות ספירת העומר: "וספרתם לכם ממחרת השבת וגו'" (כג:טו).

הבה נעיין בשאלה שדנו בה הראשונים והאחרונים, והיא: למה אין מברכים ברכת שהחיינו בליל שני של פסח שהוא הלילה הראשון שמקיימים מצות ספירת העומר?

באבודרהם (ברכות המצות ומשפטיהם) איתא: וספירת העומר ג"כ אין בה שמחה והנאה לגוף בזמן הזה וכו' ואם תאמר, והרי מצה ומרור וארבעה כוסות שיש בהם שמחה והנאה לגוף, ואין מברכין שהחיינו וכו'. אי נמי די לו בזמן שאומר על הכוס במועד. וגם מזה הטעם נוכל לפרש שאין לברך שהחיינו וכו' בספירת העומר, כיון שהספירה אינה אלא לצורך הבאת הביכורים וכו' די לו בזמן שאומר על הכוס במועד, עכ"ל.

מדברי האבודרהם משמע דיוצא בברכת שהחיינו על קידוש של שבועות.

במאירי בפ"ק דפסחים (ז): איתא: אלא שאני אומר שספירת העומר נפטר הוא בזמן של יום טוב, עכ"ל. אבל לא פירש איזה יום טוב.

ועיין בשבלי הלקט (סי' רל"ד) שכתב בשם אחיו, ר' בנימין הרופא: מה שלא נהגו לברך שהחיינו [על ספירת העומר] לפי שזמן

"אלה מועדי ה' מקראי קודש אשר תקראו אותם במועד" (כג:ד). בס' משלחן גבוה מובא בשם הג"ר אלעזר משה הלוי הורוביץ זצ"ל: חלוק הוא דינו של ראש חודש מדין ימים טובים לענין הזכרת היום ביעלה ויבוא, שביו"ט אם שכח בערבית יש לו לחזור, ואילו ברי"ח אינו חוזר. הנה פשט לשון הגמ' ורוב הפוסקים הוא, שמספיק הזכרה אחת ברי"ח. והטעם, משום שדין ההזכרה דיי"ט חיובו משום שהוא "מקרא קודש", אשר כל היום בכלל. משא"כ ר"ח שאינו "מקדש קודש", וכל חיוב ההזכרה בו אינו אלא משום קידוש החודש, על כן מעיקר הדין אין חיובו אלא פעם ביום, שהרי קידוש החודש אינו מחובת היום כלל, ואף אם קידשו ביום כ"ט, מקודש.

זהו שאמר הכתוב: "אלה מועדי ה' מקראי קודש אשר תקראו אותם במועד", דכיון שהם "מקראי קודש" אזי "תקראו אותם במועד", להוציא ר"ח שאינו מקרא קודש ולכך אין בו דין לקראו במועדו דוקא. [ברם, עיין ברכות (ל): שהטעם שבלייל ר"ח אינו חוזר הוא שאין מקדשים את החודש בלילה].

"וספרתם לכם ממחרת השבת" (כג:טו). בגמ' (מנחות סה:): מבואר ש"שבת" האמורה כאן אינה שבת הרגילה אלא יו"ט ראשון של פסח. בכל התורה לא מצינו עוד יו"ט שנקרא "שבת". ויש להבין, למה התייחד פסח בתואר זה? (עיין בס' כמוצא שלל רב עמ' ש"א מ"ש בשם ספר מילי דמרדכי).

ואפשר לומר עפ"מ דאיתא באבן עזרא בפ' יתרו עה"פ "אנכי ה' אלקיך וגו'" (שמות כ:ב): שאנני ר' יהודה הלוי מנוחתו כבוד, למה הזכיר "אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" ולא אמר "שעשיתי שמים וארץ, ואני עשיתיך"? ותירץ האבן עזרא משום שבנ"י לא ראו את בריאת העולם, אבל ראו את כל הנסים של יציאת מצרים, וע"י הנסים של יציאת מצרים הכירו שה' הוא כל יכול, ועי"ז באו לאמונה שהקב"ה ברא את העולם.

ועל דרך זה נוכל לומר שמכיון שע"י יציאת מצרים שאנו חוגגים בפסח הכירו כי ה' הוא האלקים שברא את העולם בששה ימים ונה ביום השבת, לכן נקרא פסח ג"כ "שבת".

אגב: עיין בפ"ק דמגילה (יג:): דאיתא שאמר המן "ואת דתי המלך אינם עושים" (אסתר ג:ח) - דמפקי לכולא שתא בשעה"י פה"י. ופירש"י: [שה"י נוטריקון] שבת היום, [פה"י נוטריקון] פסח היום, ואנו אסורים במלאכה.

ספירה תלוי בקביעת פסח כמה דתימר: "וספרתם לכם ממחרת השבת",
לכן נראה שאין מברכין עליו זמן, ודי לו בברכת זמן של יו"ט עצמו,
עכ"ל.

הרי שלדעת ר' בנימין הרופא יוצאים ידי חובת שהחיינו על ספירת
העומר בברכת הזמן שמברכים שהחיינו בליל שני של פסח, ולבני
ארץ ישראל שאין מברכים זמן בליל שני של פסח, צריכים לדחוק ולומר
שברכת הזמן של יום ראשון קאי אמצות ספירת העומר ביום שני. וכן
קשה להבין דעת האבודרהם שברכת הזמן של חג השבועות חלה
למפרע על מצות ספירת העומר שקיימו במ"ט ימים הקודמים.

בספר העקידה (סוף פ' אמור) כתוב: לא תקנו בספירת העומר זמן
בתחילה אלא בסוף [בחג השבועות] לפי שימי הספירה דוגמא
לשבעת ימי הליבון שסופרת האשה להטהר לבעלה, ואף אנו סופרים
שבעה שבועות נקיים שיקרבנו המקום לעבודתו לקבלת התורה. וימי
הריחוק שבינתיים ימים של צער הם, ואיך נברך שהחיינו (עיי' במטה
משה סי' תרס"ט שהביא דברי בעל העקידה). ועיי' במהרי"ל (סדר ברכת
העומר) שכתב: מאי דאין מברכין שהחיינו על ספירת העומר, דאינו אלא
כמכשירי מצוה, דעיקר מנינא משום רגל דשבועות, ועדיין לא הגיע סוף
שבעה שבועות. וכעין זה כתב המטה משה (שם בשם מהרא"ק): דעדיין
לא הוי גמר המצוה מיחשב מכשירי מצוה כי הוא בשביל שבועות.

והנה, בעל המאור בסוף פסחים כתב כעין ההסבר הראשון של
האבודרהם: ועוד שלא מצינו ברכת זמן אלא בדבר שיש בו
שום הנאה, כגון נטילת לולב שהוא בא לשמחה, ותקיעת שופר לזכרון
בין ישראל לאביהם שבשמים, ומקרא מגילה דחס רחמנא עלן ופרקינן,
ופדיון הבן שמברך אבי הבן שהחיינו לפי שיצא בנו מספק נפל, דכל
ששהה שלושים יום באדם אינו נפל. ולספירת העומר אין בו זכר לשום
הנאה אלא לעגמת נפשנו לחורבן בית מאויינו, עכ"ל.

ועיין בר"ן ובשו"ת הרשב"א (סי' קנ"ו) שהביאו דבריו. בספר המנהיג
ומהר"ם חלאוה בפסחים (ז). כתבו דאין מברכים שהחיינו אלא
בדבר שיש בו שמחה והנאה לגוף או שיש בו מעשה, ובספירת העומר
אין בו לא הנאה לגוף ולא מעשה. ועיין בתוס' בסוכה (מו.).

והנה, בעל העקידה (פ' אמור) הקשה על מ"ש הרשב"א בשם בעל
המאור דספירת העומר אין בו זכר לשום הנאה אלא לעגמת
נפשנו לחורבן בית מאויינו, וז"ל: דמאי עגמת נפש יש בזה [יותר] מקרבן
פסח ועליית הרגלים וחגיגותיהן [שאינן נהוגים בזמן הזה, ומ"מ מברכים

שהחיינו בשלש הרגלים], ועוד, דבענין הספירה אין חילוק בין ספירתנו
לספירתם, עכ"ל.

בספר מצות ספירת העומר (להרב פנחס דניאל ויטמן שליט"א, עמ' רס"ב)
מובא: ויש שתירצו דשאני ספירת העומר דאנו מזכירים
בספירה את העומר וכל הספירה היא לעומר, והעומר נתבטל, ולכן
מודגש בזה העגמת נפש לחורבן הבית. משא"כ ברגלים, שהמועדים
שייכים גם בזמן הזה, ולכן בהם שייך לברך שהחיינו.

בעל המאור בסוף פסחים נתן הסבר נוסף לזה שאין מברכים זמן על
מצות ספירת העומר, והוא, לפי שבזמן הזה המצוה היא רק זכר
למקדש, ועל זכר אין מברכים.

בחידושי הגרי"ז (סטנסל, מנחות סו.) הוכיח מדברי בעל המאור הללו,
דאין מצות ספירת העומר בזמן הזה כשאר מצות דרבנן
שתקנו לעשות כעין דאורייתא, דא"כ אמאי לא מברכים שהחיינו כמו
שבירכו בזמן שהיתה דאורייתא, אלא תקנה מיוחדת היא לעשות זכר
לחורבן המקדש, ולכן אין מברכים שהחיינו.

ברוקח (סי' שע"א) איתא: לפי שאין היכר בימים [ימי הספירה], וא"כ
אין זו מצוה ניכרת.

מהר"ם (הובא במטה משה סי' תרס"ט) כתב: דאין מברכין זמן על
ספירת העומר שמא ישכח יום אחד ונמצא ברכה לבטלה,
עכ"ל.

יש מקשים על זה, דלפי"ז גם ברכת הספירה לא יברך ותירץ
המהרש"ם (עין הרועים עמ' נ"ו): כי הברכה של הספירה עצמה
הברכה היא על כל לילה ולילה, והבן, עכ"ל. וביאר דבריו המהדיר
בשולי הגליון שם: שברכת הספירה בכל יום היא על ספירת אותו יום,
ולכן גם אם ישכח לא הוו ברכותיו לבטלה, גם למאן דאמר שכל ספירת
מ"ט יום היא מצוה אחת. משא"כ ברכת שהחיינו היא על כל מצות
הספירה, ודמי לספירת ז' נקיים שאין לברך שמא תראה ותסתור (מובא
בס' ספירת העומר פ"ד סע' ה' הערה י"ב מס' 10).

עוד מובא בס' ספירת העומר (שם מס' 12) מרבנו ירוחם (אדם, נתיב ה',
ח"ד, דף מ"ד ע"ד) שכתב טעם נוסף ע"פ הסוד: אין מברכים
שהחיינו על מצות ספירה העומר לפי שהם [ימי הספירה] ימי דין כי
העומר בא מן השעורים וכו' והוא קרבן הסוטה שבאה משעורין וכו'
ולכן אין כונסים נשים ולא מסתפרין בימי הספירה, עיי"ש.

לז"נ מורי ורבי הגאון הרב אברהם יעקב בן הרב מאיר הכהן פאם זצ"ל - נפ' כ"ח מנחם אב תשס"א
לז"נ ר' בנימין בן הרב ר' מרדכי ז"ל שור
לז"נ מרת עטא שרה בת ר' בנימין ע"ה - נפ' כ"ג אדר א' תשס"ח

PARSHAS EMOR
© COPYRIGHT 2025
BY RABBI MATIS BLUM Z"L

לז"נ פעסא רחל בת דבורה

נדב בן דבורה לרפ"ש
רוחמה ליבא בת רבקה לרפ"ש
צביה חיה בת לאה ברעניא לרפ"ש

“ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל” (כב: לב)
“And you shall not desecrate My holy Name, and I shall be sanctified in the midst of Bnei Yisroel.”

Chilul Hashem is the most severe *Aveira* to atone for. How can one achieve atonement for desecrating the Name of Hashem? The only way to do so in this world is by causing a *Kiddush Hashem*.

The Ramban notes that this is the significance of the juxtaposition of the two phrases in the Posuk: “And you shall not desecrate My holy Name” - and if you did so, you must see to it that, “I shall be sanctified in the midst of Bnei Yisroel” ...

“ונקדשתי בתוך בני ישראל” (כב: לב)

“And I shall be sanctified in the midst of Bnei Yisroel.”

Chazal deduce the Mitzva of *Kiddush Hashem* [sanctifying G-d's Name], from the verse Dovid Hamelech wrote in Tehillim, “We have been killed for Your sake all day; we are considered as sheep brought to the slaughter.”

How is it possible for one to be killed daily for the sanctification of Hashem's Name?

The *Rashba* (Teshuvos 55) explains that since we recite *Krias Shema* twice a day in which we proclaim the obligation to love Hashem with all of our souls - which Chazal interpret as meaning that we must express our love of Hashem to the extent of being willing to give up our lives for His sake - it is considered as though we are killed in sanctification of Hashem's Name every day.

“וספרתם לכם ממחרת השבת וגו'” (כג: טו)

“And you shall count from the day after the Shabbos [the first day of Pesach] ...”

Many Meforshim ask: Why don't we recite the Bracha of Shehechyanu on the first night of Sefiras Ha'omer just as we do before performing every Mitzva which comes at set intervals?

The *Rashba* (Teshuvos 126) answers that the Mitzva of Sefira applies only during the time of the Beis Hamikdash when the people counted the days until the

Shtei Ha'Lechem would be sacrificed on Shavuos. However, now that we are in Golus, we count Sefira only as a remembrance of what took place when the Beis Hamikdash existed. Therefore, we do not recite Shehechyanu, for the act of counting causes us anguish since it reminds us of the destruction of the Temple, and Shehechyanu is recited only for a Mitzva from which a person derives joy.

“בסכת תשבו שבעת ימים וגו' למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל” (כג: מג)

“You shall dwell in Succos for seven days ... so that your future generations will know that I caused Bnei Yisroel to dwell in Succos when I took them out of the land of Egypt.”

Chazal tell us that the Succos which we build, are to commemorate the Clouds of Glory with which Hashem surrounded us during our stay in the wilderness.

Why do we make a remembrance only to the Clouds of Glory and not to the Mon and the well of water which traveled with Bnei Yisroel in the wilderness?

Hagaon Reb Zalman Sorotzkin, ZTL', explained that when Bnei Yisroel were in the wilderness they were likened to the army of Hashem [*Tzivos Hashem*]. Therefore, that a king should provide his troops with food and water [as represented by the *Be'air* and the *Mon*] is not out of the ordinary. However, if the king gives his troops a medal or any other distinction [as represented by the Clouds of Glory] this merits commemoration.

HALACHIC DISCUSSIONS

(not to be relied upon for Halacha L'Ma'aseh)

Although the Mitzva of “*V'Kidasho*” applies only towards a Kohein, it is nevertheless preferable to give precedence to a Leivi over a Yisroel in regard to leading *Bentching* or reciting *Hamotzi* for others and receiving *Tzedaka* if he is equal to the Yisroel in wisdom. We see this concept in regard to *Kri'as Hatorah* where the Leivi precedes Yisroelim (Mishna Berura 201:3).

The Rav Shulchan Aruch (201:3) writes there while

there is no Mitzva of *V'kidashto* concerning a Leivi, nevertheless, one who gives a Leivi precedence merits longevity (*Arichas Yomim*).

QUESTIONS OF THE WEEK

- 1) Can a Kohein touch a knife which came in contact with a dead body?
  - 2) When is a Yisroel called to the Torah for the first Aliya before a Kohein even if the Kohein is not in the middle of Davening, and even if the Yisroel is not a *Godol Hador*?
  - 3) If one slaughtered an animal who was found to be a *Treifa*, may he slaughter her offspring on the same day?
  - 4) May a Kohein Godol be married to more than one woman at a time?
  - 5) May a Kohein Godol leave the Beis Hamikdash during the day?
  - 6) What famous event mentioned in the Chumash, took place when the sixteenth of Iyar fell on a Sunday?
  - 7) What does Lag B'Omer have in common with Purim?
  - 8) Is a Mamzeir whose father is a Kohein also considered a Kohein?
  - 9) Other than a Kohein Godol, which other type of Kohein may not marry an *Almanah*?
  - 10) Does the Halacha of *V'kidashto* apply to a Kohein who accidentally killed someone?
  - 11) If a Kohein and a Nozir come across a *Meis Mitzva*, who should defile himself to bury the body?
  - 12) Is the husband's obligation to defile himself and mourn his wife a Torah or Rabbinic obligation?
  - 13) Where do we find that in order not to fulfill a Mitzva one must have specific intent *not* to be *Yotzei*?
- 4) A Kohein Godol may not be married to more than one woman at a time (Rambam, Hil. Isurei Bi'ah 17:13; see Ra'avad, loc. cit.).
  - 5) The Kohein Godol was permitted to leave the Beis Hamikdash for an hour or two during the daytime (Rambam, Hil. Klei Hamikdash 5:7).
  - 6) The Mon began to fall (Shabbos 67b, Rashi, Shmos 16:1). According to a Midrash cited by the Chasam Sofer (Teshuvos, Yoreh Deah 233), it began to fall on the eighteenth of Iyar, which is Lag B'Omer.
  - 7) They fall on the same day of the week each year (Orach Chaim 428:1).
  - 8) There are various opinions concerning his status (see Minchas Chinuch 264:11).
  - 9) The *Mashu'ach Milchomo* (see Rambam, Hilchos Isurei Bi'ah 17:1).
  - 10) Yes (Minchas Chinuch 269:10. Also see Teshuvos Chacham Tzvi 13).
  - 11) The Nozir - since his sanctity is only of a temporary nature (Rambam, Hilchos Aveil 3:9).
  - 12) The Rambam (ibid. 2:1, 7) writes that it is *Midivrei Sofrim* while the Kesef Mishna maintains that it is *Mide'oraysa*.
  - 13) According to the Shulchan Aruch HaRav (489:12), if one hears the Shli'ach Tzibbur or someone else count Sefiras Ha'Omer *Bein Hashmashos*, he must have specific intent not to be *Yotzei* in order to be able to count later with a Bracha.

ANSWERS

- 1) There is a dispute among the Rishonim concerning whether Kohanim are permitted to come in contact with a metal instrument which became defiled through a dead body. The Rama (Yoreh Deah 369) says that the custom is to permit such contact.
- 2) In a city [or Shul] where there are all Kohanim and one Yisroel, the Yisroel always receives the first Aliya because of *Darkei Sholom* (Orach Chaim 135:12).
- 3) If one slaughtered an animal and found her to be a *Treifa*, it is forbidden to slaughter her offspring on the same day. However, if it was a *Neveila*, it would be permissible (Yoreh Deah 16:9, Shach 18).

NOW AVAILABLE

The sefer **נר מתתיהו** is available for purchase:

- in seforim stores
- via shipping by emailing torahlodaas@gmail.com
- by picking up in Monsey, Queens, or Lakewood. Please be in touch via email.

The sefer **מצא טוב** on שמחות and the set of Torah Lodaas volumes 1-5 are available for purchase. Email to purchase.

Due to many practical considerations, Torah Lodaas is only available through e-mail. Anyone who wishes to dedicate an issue or receive Torah Lodaas is asked to send his name and e-mail address to: TorahLodaas@gmail.com

*The material for this issue has been reprinted
from previous years*